

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

Документ с насоки на Комисията за рационализирането на оценките на въздействието върху околната среда, извършвани съгласно член 2, параграф 3 от Директивата относно оценката на въздействието върху околната среда (Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, изменена с Директива 2014/52/ЕС)

(2016/C 273/01)

1. Въведение

Изменената Директива относно оценката на въздействието върху околната среда (ОВОС) ⁽¹⁾ има за цел да се подобри опазването на околната среда чрез включване на съображения относно околната среда в процеса на вземане на решения за одобрение на публични и частни проекти, за които се изисква оценка на възможното въздействие върху околната среда.

В съответствие с принципите за по-добро регулиране, процедурата по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) също така подобрява сигурността в стопанската среда в интерес на публичните и частните инвестиции. Съгласно правото на ЕС понякога за един проект може да се изискват няколко екологични оценки. Всяка оценка е разработена с цел постигане в максимална степен на определен вид защита на околната среда. Множеството нормативни изисквания и успоредни оценки за един проект обаче могат да доведат до закъснения, несъответствия и административна несигурност при тяхното прилагане. Административните разходи и разходите за изпълнение също могат да се увеличат и може да има несъответствия между оценките и консултациите, свързани с даден проект.

В настоящото известие се дават насоки за рационализиране на процедурата по ОВОС. То е съсредоточено върху определени стъпки от процедурата по ОВОС и в него са идентифицирани начини за рационализиране на различните екологични оценки в контекста на общите и/или координираните процедури (вж. глава 4). Настоящото известие няма обвързващ характер, нито има отношение към въпроса дали държавите членки са задължени да избират между координираната и общата процедура, или да съчетаят двете процедури. И на последно място, следва да се отбележи, че Съдът на Европейския съюз е единственият източник на окончателно тълкуване на правото на ЕС.

⁽¹⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1), изменена с Директива 2014/52/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. (ОВ L 124, 25.4.2014 г., стр. 1). Директива 2011/92/ЕС представлява кодифициране на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 1997/11/ЕО, Директива 2003/35/ЕО и Директива 2009/31/ЕО.

2. Общата и координираната процедури, провеждани в съответствие с член 2, параграф 3 от Директивата относно ОВОС, със съответните ѝ изменения

В Директивата относно ОВОС ⁽¹⁾ са предвидени две процедури за рационализиране на оценките на въздействието върху околната среда за проекти, които подлежат едновременно на оценка съгласно директивата за оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) и на други екологични оценки в съответствие с приложимото законодателство на ЕС. Те са следните:

- i) общата процедура и
- ii) координираната процедура.

Всяка от тях или и двете заедно могат да бъдат приложени към даден проект или вид проект. Координирането или съвместяването на процедурите за оценка на околната среда, които се прилагат за даден проект, така че да се избегнат припокриването и излишната тежест, като същевременно се използват в пълна степен полезните взаимодействия и се сведе до минимум времето, необходимо за получаване на разрешение, е известно като „рационализиране“. Държавите членки могат да въведат координирани и/или общи процедури, които отговарят на изискванията на съответните директиви, при спазване на изискванията в тях специфични режими.

В рамките на общата процедура държавите членки организират единна оценка на въздействието на даден проект върху околната среда. Това не засяга разпоредбите в други законодателни актове на ЕС, които могат да гласят друго ⁽²⁾. Единната оценка, извършвана в съответствие с Директивата относно ОВОС, замества множеството оценки на даден проект. Единната оценка гарантира, че проектът е в съответствие с приложимите достижения на правото на ЕС.

В рамките на координирана процедура държавите членки определят орган, който да координира различните оценки на въздействието на даден проект върху околната среда. Това не засяга разпоредбите в други законодателни актове на ЕС, които могат да гласят друго. Когато е налице единно звено за контакт, отговарящо за всички екологични оценки, може да се подобрият яснотата и ефективността както за възложителите на проекти, така и за администрацията, и да се предоставят насоки в хода на цялата процедура. Определеният административен орган играе централна роля при координирането и гарантира безпрепятственото провеждане на екологичните оценки.

Държавите членки могат да избират различни подходи за прилагане на всяка процедура. Някои вече са въвели координирани и/или общи процедури, както е посочено в член 2, параграф 3 от Директивата относно ОВОС ⁽³⁾. Задължение на държавите членки е да гарантират транспонирането и прилагането на член 2, параграф 3, включително чрез въвеждане на някои модификации в националните им законодателства.

За тази цел, ако дадена държава членка избере обща процедура, би било целесъобразно да се предвиди единна оценка на въздействието на даден проект върху околната среда. Ако дадена държава членка избере координирана процедура, би било целесъобразно да се определи орган за координиране на отделните оценки.

Степента, в която трябва да се измени националното законодателство за транспониране на директивата, зависи и от това дали държавите членки са включили оценки за въздействието върху околната среда в съществуващите процедури за издаване на разрешения за осъществяване на проекти, други процедури или процедурите, въведени с оглед съобразяване с целите на Директивата относно ОВОС (член 2, параграф 2 от директивата относно ОВОС).

⁽¹⁾ Текстът на член 2, параграф 3 от Директивата относно ОВОС гласи:

„3. По отношение на проекти, за които задължението за изготвяне на оценки на въздействието върху околната среда възниква едновременно от настоящата директива и от Директива 92/43/ЕИО на Съвета и/или Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, държавите членки гарантират, когато е подходящо, че са предвидени координирани и/или общи процедури, в съответствие с изискванията на посоченото законодателство на Съюза.

По отношение на проекти, за които задължението за изготвяне на оценки на въздействието върху околната среда възниква едновременно от настоящата директива и законодателство на Съюза, различно от посочените в първата алинея актове, държавите членки могат да предвидят координирани и/или общи процедури.

В рамките на координираната процедура, посочена в първа и втора алинеи, държавите членки се стремят да координират отделните оценки на въздействието върху околната среда на даден проект, изисквани от съответното законодателство на Съюза, като определят компетентен орган за тази цел, без да се засягат разпоредбите, изискващи противното, съдържащи се в съответното законодателство на ЕС.

В рамките на общата процедура, посочена в първа и втора алинеи, държавите членки се стремят да осигурят една оценка на въздействието върху околната среда на даден проект, изисквана от съответното законодателство на Съюза, без да се засягат разпоредбите, изискващи противното, съдържащи се в съответното законодателство на ЕС.

Комисията предоставя насоки относно създаването на координирани или общи процедури за проекти, които подлежат едновременно на оценка съгласно настоящата директива и директиви 92/43/ЕИО, 2000/60/ЕО, 2009/147/ЕО или 2010/75/ЕС.“

⁽²⁾ Член 2, параграф 3, алинея 4 от Директивата относно ОВОС със съответните изменения предвижда, че посочената в него обща процедура се прилага „без да се засягат разпоредбите, изискващи противното, съдържащи се в съответното законодателство на ЕС“.

⁽³⁾ Например с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 г. за изменение на Директива 85/337/ЕИО (Директивата относно ОВОС) е въведена следната възможност: „Държавите членки могат да предвидят една-единствена процедура, която да изпълнява изискването на настоящата директива и изискванията на Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. относно интегрираното предпазване и контрола на замърсяването.“ (Член 2а).

На Комисията бе възложено да предостави насоки относно създаването на координирани или общи процедури за проекти, които подлежат едновременно на оценка съгласно Директивата относно ОВОС и директиви 92/43/ЕИО на Съвета („Директивата за местообитанията“) ⁽¹⁾, 2000/60/ЕО („Рамковата директива за водите“, РДВ), 2009/147/ЕО („Директивата за птиците“) ⁽²⁾ или 2010/75/ЕС („Директивата относно емисиите от промишлеността“, ДЕП). Комисията счита, че такива насоки са в съответствие също и с целите на съображение 37 от Директива 2014/52/ЕС ⁽³⁾, което трябва да бъде взето под внимание от държавите членки при прилагането на Директивата относно ОВОС, със съответните ѝ изменения.

Макар че рационализирането е задължително — „когато е целесъобразно“ — по отношение на ОВОС и „проверката“ съгласно Директивата за местообитанията ⁽⁴⁾ и/или Директивата за птиците, отделните държави членки имат право да решат дали да го прилагат по отношение на Директивата относно ОВОС и Рамковата директива за водите или Директивата относно емисиите от промишлеността.

3. Планиране на рационализирани процедури

Целта на рационализирането е да се създаде гъвкав, цялостен подход за оценка, който може да бъде приспособен към всеки проект, без да се прави компромис с целите или въздействието на отделните оценки по отношение на околната среда. Подходът за рационализиране помага на възложителя на проекта да разгледа приложимите оценки, органите, които трябва да бъдат включени, и процеса на консултации. Това спомага да се избегнат дублирането на оценките и закъсненията при извършването им.

Независимо от това дали се приема подходът за обща или координирана оценка, или за комбинация от двете, обхващат на екологичните оценки, които ще бъдат провеждани, трябва да бъде определен в самото начало. Това дава възможност за установяване на факторите на околната среда, върху които проектът е вероятно да окаже съществено въздействие. Що се отнася до ефективността, планирането на рационализирани координирани и/или общи процедури създава сигурност и регулаторна стабилност. С такъв подход се улеснява изготвянето на екологичните доклади и данни, изисквани от различните директиви.

Когато се прилага общата процедура, Комисията насърчава държавите членки да изберат единен, интегриран екологичен доклад, който обхваща информацията, получена от всички проведени оценки. За да се осигури систематична процедура за оценка и съответствие с всички съответни директиви, е препоръчително да се направи оценка на всички важни аспекти на даден проект от самото начало. В случай че се прилага координирана процедура, различните оценки, които ще се провеждат, се управляват от определен орган. От друга страна, обща оценка означава, че има само една оценка на въздействието върху околната среда.

3.1. Оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) и проверка

В Директивата относно ОВОС е предвидено, че по отношение на проекти, за които задължението за изготвяне на оценки на въздействието върху околната среда възниква едновременно от Директивата относно ОВОС и Директивата за местообитанията, и по-специално член 6, параграфи 3—4 от Директивата за местообитанията (проверка), и/или съгласно Директивата за птиците, държавите членки гарантират, когато е подходящо, че са предвидени координирани и/или общи процедури, които съответстват на изискванията на тези две директиви.

Думата „гарантират“ в член 2, параграф 3, първа алинея от Директивата относно ОВОС, със съответните ѝ изменения, означава, че е налице задължение за провеждане на процедурите; за разлика от това във втората алинея на същия член е използван глаголът „могат“, което показва, че съществува възможност за избор. Изразът „когато е подходящо“ се отнася до въпроса дали двете процедури всъщност са приложими в конкретния случай. С други думи, ако съответният проект изисква оценка съгласно Директивата относно ОВОС и Директивата за местообитанията, ще се провежда координирана или обща процедура, освен ако такава не е приложима за въпросния проект. Дали процедурата е приложима, или не, следва да определи съответната държава членка.

⁽¹⁾ В настоящото ръководство се обръща особено внимание на „проверката“ на въздействието върху територии от Натура 2000, т.е. територии от значение за Общността (ТЗО) и специални защитени зони (СЗЗ) съгласно Директивата за местообитанията и Директивата за птиците, както е предвидено в член 6, параграфи 3 и 4 от Директивата за местообитанията. В допълнение към проверката, процедурите за оценка могат да произтичат от прилагането на членове 12 и 16 от Директивата за местообитанията и членове 5 и 9 от Директивата за птиците.

⁽²⁾ В съответствие с член 7 от Директивата за местообитанията СЗЗ, класифицирани в съответствие с Директивата за птиците, също подлежат на разпоредбите за проверка съгласно член 6 от Директивата за местообитанията.

⁽³⁾ „(37) С цел да се повиши ефективността на оценката, да се намали административната сложност и да се повиши икономическата ефективност, когато задължението за изготвяне на оценки във връзка с въпроси, свързани с околната среда, възниква едновременно от настоящата директива, Директива 92/43/ЕИО и/или Директива 2009/147/ЕО, държавите членки следва да гарантират наличието на координирани и/или общи процедури, изпълняващи изискванията на посочените директиви, по целесъобразност и като се отчетат техните специфични организационни характеристики. Когато задължението за изготвяне на оценки във връзка с въпроси, свързани с околната среда, възниква едновременно от настоящата директива и от друг законодателен акт на Съюза, като например Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2001/42/ЕО, Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, и Директива 2012/18/ЕС, държавите членки следва да могат да предвидят координирани и/или общи процедури, изпълняващи изискванията на съответното законодателство на Съюза. Когато бъдат въведени координирани или общи процедури, държавите членки следва да определят органа, който ще отговаря за изпълнението на съответните задължения. Като вземат предвид институционалните структури, държавите членки следва да могат, ако сметат за необходимо, да определят повече от един орган.“

⁽⁴⁾ Член 2, параграф 3 от Директивата относно ОВОС, параграф 1.

3.2. ОВОС и друго законодателство на ЕС

Има проекти, по отношение на които задължението за изготвяне на оценки на въздействието върху околната среда възниква едновременно от Директивата относно ОВОС и от законодателство на ЕС, различно от Директивата за местообитанията (например Рамковата директива за водите (РДВ) или Директивата относно емисиите от промишлеността (ДЕП)). В такива случаи държавите членки могат да прилагат координираната процедура, общата процедура или комбинация от двете. При тези обстоятелства за държавата членка не е задължително да рационализира оценките на въздействието върху околната среда.

Така например, някои проекти, включени в Директивата относно ОВОС, могат да засягат защитени видове и местообитания в територии от Натура 2000 или могат да доведат до промени във водните обекти. Проекти, включващи инсталации, посочени както в Директивата относно ОВОС, така и в Директивата относно емисиите от промишлеността (ДЕП), подлежат на изискванията и на двете директиви. Когато е възможно, процедурите за оценяване трябва да се провеждат по общата процедура, при което събирането на данни, обществените консултации и самият процес на оценка стават по-ефективни.

4. Рационализиране на екологичните оценки: най-добри практики

4.1. Изготвяне на доклада за оценка на въздействието върху околната среда

Съдържанието на доклада за оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) може да се различава при различните случаи в зависимост от специфичните характеристики на дадения проект и онези характеристики на околната среда, които вероятно могат да бъдат засегнати. Данните и информацията, които възложителят на проекта включва в доклада за ОВОС, следва да бъдат в съответствие с приложение IV към Директивата относно ОВОС ⁽¹⁾. С оглед да се избегне дублиране на оценката, биха могли да се вземат предвид, когато е подходящо, информацията и резултатите от други оценки, изисквани по реда на законодателството на ЕС или на националното законодателство. Съответното законодателство включва „проверката“ съгласно Директивата за местообитанията, Директивата относно емисиите от промишлеността и Рамковата директива за водите.

Въпреки това, предвид разликите в обхвата на ОВОС и на проверката информацията, която е от значение за проверката, и съответните заключения във връзка с нея следва да бъдат лесно разпознаваеми в доклада за оценка на въздействието върху околната среда. Информацията, събрана в хода на процедурата по ОВОС, не може да замести информацията от проверката, тъй като тези две процедури не се припокриват.

Установяването на обхвата и степента на подробност на информацията за околната среда, която следва да се представи в доклада за оценка на въздействието върху околната среда (т.е. определянето на обхвата), е по избор. Въпреки това, при поискване от страна на възложителя на проекта компетентният орган трябва да издаде становище относно обхвата и степента на подробност на информацията, която възложителят следва да включи в доклада за ОВОС. Особено внимание ще бъде обърнато на специфичните характеристики на проекта, включително неговото местонахождение, технически капацитет и вероятно въздействие върху околната среда ⁽²⁾.

Определянето на обхвата може да бъде полезно в случаите, когато общата и координираната процедури, изисквани от съответните директиви, могат да се извършват в различни комбинации. Така например, ОВОС и проверката могат да се извършват или като обща, или като координирана процедура. Когато е подходящо, могат да се добавят оценките съгласно РДВ и ДЕП. Оценката съгласно РДВ или ДЕП може да се извършва съвместно с ОВОС и проверката или може да бъде координирана с тях.

С цел гарантиране на висококачествена информация за околната среда е препоръчително определянето на обхвата да се въведе като задължителна стъпка при рационализираните оценки. Въвеждането на разумни срокове за определяне на обхвата може да помогне при рационализирането на оценките. Определянето на обхвата е полезно и за възложителя на проекта, тъй като осигурява прозрачност и правна сигурност. Следователно координирането на ранен етап с участието на компетентните органи, обществеността и възложителя на проекта, преди да започне оценката на въздействието, може да улесни целия процес и всички проблеми да бъдат установени от самото начало.

Когато се прилага координирана процедура, рационализирането позволява на възложителя на проекта да координира събирането на данните и управлението на процедурите, изисквани от различните екологични оценки. В идеалния случай това трябва да бъде направено от специален координатор или определен компетентен орган. След това би могло да се координира изготвянето на отделните доклади.

Препоръчително е преди осъществяването на проекта националните органи да създадат национална или регионална база данни, съдържаща информация за определяне на екологичното състояние. Централизирането на наличните ресурси за събиране и разпространение на данни може да бъде опростено и подпомогнато например чрез електронна система за подаване или онлайн платформа за споделяне на данни.

Ако оценката на въздействието върху околната среда (ОВОС) и процедурата за проверка се извършват по общата процедура, допълнена от координирана процедура за останалите приложими оценки, то общата и координираната процедури могат да се комбинират. В зависимост от резултата от определянето на обхвата, както и от характера на проекта, най-доброто решение би било да се изготви единен, цялостен екологичен доклад.

⁽¹⁾ Член 5 от Директивата относно ОВОС със съответните изменения.

⁽²⁾ Член 5, параграф 2 от Директивата относно оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) със съответните изменения.

НАСОКИ ОТНОСНО ИЗГОТВЯНЕТО НА ДОКЛАДА ЗА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА

- Възложителите на проекти трябва да започнат събирането на данни възможно най-скоро, докато проектът е в етап на подготовка, на базата на полученото становище от компетентните органи.
- Определянето на обхвата е добра практика при всички процедури, независимо дали те са общи, координирани или комбинирани. С негова помощ по-лесно се установяват обхватът и съдържанието на общия екологичен доклад и се гарантира съгласуваността на информацията, която трябва да бъде предоставена въз основа на различните екологични оценки.
- Ако дадена държава членка избере общата процедура, се препоръчва екологичният доклад да бъде изготвян като единен документ, включващ цялата необходима информация и всички заключения. В него трябва да се разглеждат специфичните особености на всяка екологична оценка, която следва да се извърши във връзка с проекта.
- Ако дадена държава членка избере координираната процедура, възложителят на проекта може да изготви повече от един екологичен доклад. Тези доклади по-късно ще бъдат консолидирани в единен документ. Друга възможност е съдържанието им да бъде координирано.

4.2. Консултации и участие на обществеността

Участието на обществеността е ключова стъпка в процедурата по ОВОС и е в съответствие с международните ангажменти на ЕС, произтичащи от Конвенцията от Орхус⁽¹⁾. В Директивата относно ОВОС са установени задължителни изисквания за участие на обществеността⁽²⁾. Сроковете за консултации със заинтересованата общественост във връзка с доклада за ОВОС трябва да бъдат не по-кратки от 30 дни⁽³⁾. Осигуряването на участието на обществеността във връзка с екологичните оценки позволява ефективно организиране на консултациите, в зависимост от спецификата на съответната оценка. Добра практика е обществеността да бъде информирана и привлечена от самото начало на процедурата за екологична оценка, т.е. на етапа на определяне на обхвата. Това е валидно и за процедурите за оценка съгласно Директивата за местообитанията.

В случай на обща процедура единният екологичен доклад трябва да бъде направен публично достояние в рамките на разумен период от време. На обществеността трябва да бъде дадена възможност да участва ефективно във вземането на решения за околната среда⁽⁴⁾.

В случай на координирана екологична процедура органът, определен като отговорен за координацията, може да гарантира, че успоредно с достъпа до информацията, изготвена в съответствие с директивата относно ОВОС, обществеността има достъп до информацията и може да участва в съответствие с предвиденото в член 6, параграфи 3 и 4 от Директивата относно ОВОС и други законодателни актове на ЕС, в които са заложени консултации с и участие на обществеността.

НАСОКИ ОТНОСНО КОНСУЛТАЦИИ СЪС И УЧАСТИЕ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА

- На различните етапи от рационализираните екологични процедури трябва да е предвидено планиране на участие на и консултации с обществеността. Препоръчително е обществеността да бъде привлечена рано, на етапа на определяне на обхвата.
- Ако оценките, които трябва да бъдат проведени, изискват няколко обществени консултации, те трябва да се провеждат или в рамките на единна интегрирана процедура на консултации, или чрез координирани процедури.
- Определянето на разумни максимални срокове за информиране на обществеността и провеждане на обществени консултации прави процедурата по-лесна и по-ефективна както за компетентните органи, така и за възложителите на проекти.

4.3. Взетане на решения

За разлика от Директивата относно ОВОС, член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията предвижда, че резултатите от „проверката“ са задължителни за издаването на разрешение за осъществяване на проект. Това означава, че компетентните органи не могат да издадат разрешение за проекта, освен ако „проверката“ не заключава, че той няма да има отрицателно влияние върху съответната територия от Натура 2000.

Ако за даден проект се изисква едновременно провеждане на ОВОС и проверка, се прилага общата или координираната процедура. Опитът показва, че чрез обща процедура, включваща едновременно ОВОС и проверка, се постига по-добро качество на оценката, и това е препоръчителният начин за провеждане на двете оценки. Следователно, когато е взето

(1) То се изисква по силата на Конвенцията на ИКЕ на ООН за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда (Конвенция от Орхус), по която ЕС и неговите държави членки са страни.

(2) Рамковата директива за водите и Директивата относно емисиите от промишлеността също съдържат разпоредби относно участието на обществеността. Държавите членки трябва да гарантират спазването на тези разпоредби в съответните случаи.

(3) Член 6, параграф 7 от Директивата относно ОВОС със съответните изменения.

(4) Член 6 от Директивата относно ОВОС със съответните изменения.

решение за издаване или отказ на разрешение за осъществяване на даден проект, оценяван в рамките на Директивата относно ОВОС и член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията, е препоръчително решението да бъде придружено от информация относно проверката и то трябва да бъде в съответствие с резултатите от тази проверка (или с изискванията на член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията, които се прилагат при определени обстоятелства ⁽¹⁾).

Когато в решението относно ОВОС са предписани мерки за избягване, предотвратяване, намаляване и, ако е възможно, премахване на значителни неблагоприятни последици за околната среда, както и процедури за наблюдение на тези последици, в контекста на рационализирането на екологичните оценки се препоръчва да бъде включена информация за установените алтернативни решения, мерки за смекчаване и, ако е уместно, компенсаторни мерки по отношение на териториите от Натура 2000.

НАСОКИ ОТНОСНО ВЗЕМАНЕТО НА РЕШЕНИЯ

- Общата процедура по ОВОС и проверка осигурява по-добро качество, тъй като тя също е обхваната от обществени консултации. Ето защо, когато е взето решение за издаване или отказ на разрешение за осъществяване на даден проект, е препоръчително решението да бъде допълнено с информация относно „проверката“, както и то да бъде в съответствие с резултатите от тази проверка.
- Решението, взето в следствие на рационализирана екологична оценка, може да включва и информация за алтернативните решения, мерките за смекчаване и, ако е уместно, компенсаторните мерки по отношение на териториите от Натура 2000, установените в контекста на проверката или в общия екологичен доклад за ОВОС.

⁽¹⁾ Според член 6, параграф 4 от Директивата за местообитанията, ако проверката заключава, че не може да бъде изключено отрицателно въздействие, въпреки това може да бъде издадено разрешение, при условие че се прилагат конкретни строги условия (не съществува алтернативно решение, съществуват наложителни причини от приоритетен обществен интерес, установени са компенсаторни мерки за вредите, които ще осигурят запазването на кохерентността на мрежата Натура 2000). В такива случаи Комисията трябва да бъде информирана и, при определени обстоятелства, да даде становище.